

הסגולה של הפתק מהחנוכיה שבבוידיס...

בשנתים האחרונות ישנה סגולה חדשה!! טרנד חדש!! בסוף ימי החנוכה... כשמחזירים את החנוכיה לבוידיס... אתה כותב על פתק את המשאלת לב שלך... מה היית רוצה שיקרה במשך השנה הקרובה... רוצה שידוך לאחות... זרע של קיימא לאחין... רוצה שהשכן יצליח למכור את הדירה (העיקר שכבר ילך)... אתה כותב ומדביק את זה בחנוכיה מקופל ולמטה. ואז שנה הבאה אתה פותח... הופ!! הנה!! הגיעה הישועה...

ותשמע... אנשים טוענים שזה בדוק ומנוסה... כל מי שדחף פתק לפני שנתיים... פתח חנוכיה בשנה שעברה והתברר שבמשך השנה הגיעה הישועה... ובקיצור: חכה חכה... אנחנו אוטוטו הולכים לפתוח את החנוכיה... והספירה לאחור התחילה... ותשמע... יש עוד סיכוי...

(אני מתנצל בפני מי שקורא שורות אלו ברע שאחרי הוצאת השפן מהשק...)

תכל'ס... נגיש אלי מישור בעצב רב ובדכדוך עמוק והוא כבר הספיק לבשר לי שכל הנראה זה **לא עבר אצלנו**... עשיתי את כל הסגולה... כתבתי משאלת לב... קפלתי... דחפתי למטה בחנוכיה... שמת בבוידיס... ותכל'ס מה קרה? איפה טעיתי בקוד האימות או הקידוד של הסגולה? אמרתי לו: "לא יכול להיות" שזה לא עבד!!! אין סיכוי... תראה לי את הפתק... הוא הוציא את הפתק... הסתכלתי... ומיד!!! מיד אמרתי לו:

אה... בטח שזה לא עבד... זה... זה לא כתוב טוב... למה??

היית צריך לכתוב את זה בכתב ב ר י ל ! ! !

מה...?? כתב ברייל?? מה הקשר ברייל?? ברייל זה כתב של עיוורים??

אמרתי לו: מה אתה רוצה... אם אותו בורא עולם הזה שאתה פונה אליו... אם צריך דווקא לכתוב לו זה אומר שהוא כנראה לא שומע ח"ו... אה... אם הוא לא שומע ח"ו... אז לך תדע... אולי הוא גם לא רואה עפ"ל... **אה... אני לא צודק?** אם בורא עולם 'לא מבין' כשמדברים איתו והוא צריך שיכתבו לו... אז לך תדע באיזה שפה הוא "מבין"!!!

עכשיו: בינינו... הליצנותא הזו שאני עושה כעת... הלואי וזה היה מצחיק... מה נעשה שאנשים לוקחים את זה מאוד מאוד ללב...

אנשים כותבים בשיא האמונה לבורא עולם ודוחפים לו בתוך החנוכיה... **ואני שואל: מה חשבתם?? מה הסיפור??** תנסו להסביר לי מה ההיגיון??

תן לי איזה הסבר אחד הגיוני למה בורא עולם צריך פתק שישכב לו בבוידיס שנה שלימה בשביל לקבל את הבקשה שלך?? תנסה רגע להיות הדובר של בורא עולם ותנסה להסביר: אם בורא עולם הוא ה-כל יכול שאמור להושיע אותך... למה זה אמור לעבוד יותר טוב אם זה יעבור דרך הבוידיס והחנוכיה מאשר שתפנה אליו ישירות...? ! ? ! ? ואם אתה לא מצליח להסביר לי את בורא עולם... כי זה הרי קשקוש...

אז בא נעבור לשלב הבא... **בא נקרא לחולה בשמו!** שנינו מבינים טוב מאוד שבורא עולם לא קשור לפנטזיה הזו... רק מה? אנחנו אלה שהמצאנו את זה!! ואם ככה, כעת בא ננסה כעת להבין את עצמנו!! פסיכולוגית!! מה עומד מאחורי התופעה המוזרה הזו שאנשים מעדיפים לתקשר עם בורא עולם בכל מיני דרכים עקיפות החל מפתקים דרך הבוידיס וכלה בכל מיני סגולות... למה הם מעדיפים את זה יותר מלתקשר ישירות באון לין... איך אתה מסביר את זה??

אני חושב שלא צריך להיות גאון גדול כדי לחבץ את הסיפור:

מפגש ישיר מול בורא עולם הוא מחייב!! הוא תובעני!!

אין לי כוחות נפש להיות נחמד ולהתחיל לנהל מערכת יחסים מול בורא עולם... תעשה טובה... אין לי סבלנות לזה... זה כבד לך... עזוב... לא נוח לי עם זה!!! הכי טוב שתתן לי איזה פתק... אני אתקע אותו באיזה בוידיס... נסכם על הסדרי ראייה... נתאם שאני אשים את הפתק בשעה חמש... ואילו בורא עולם יגיע בשעה שמונה ויקרא מה שכתבתי לו... אבל לא לידי... לא נוח לי עם המפגש איתו... עכשיו שלא תבין לא נכון... כשאני אומר שמפגש עם ה' זה תובעני... אין הכוונה שאני צריך להיות צדיק ומושלם כשאני פונה אליו... לא!! אדרבה... דווקא התפילה זה הדבר היחיד שה' מקבל אותי כמות שאני בגודל טבעי ללא תנאים וללא תקופת הכשרה... רק מה כן?? המפגש הישיר מול ה' מזמין תקשורת בין אישית!! בודור שלל במיוחד התחום של תקשורת בין אישית זה משהו שלא מגיע לנו ברגל!! תקשורת זו משהו שסווח מאיתנו אנרגיות וכוחות נפש... (אני יכול להעיד באופן אישי: אצלי עיקר ההקדבה של הניתוק מהאינטרנט מגיע לידי ביטוי בזה שתשעים אחוז מהאנשים שאני מדבר איתם בטלפון... הייתי מנצח לי הייתי יכול להתכתב איתם במייל... או באס אם אם הם לא היה מותר... כי אין לי כח להיות נחמד לאנשים... אין לי סבלנות לשיחות נימוס... ומה נשמע... ואין אתה... אם היה לי מייל חופשי הייתי מתקתן מידי עם חמישים אנשים ומסיים איתם בשניות... עכ"פ זו מסתכמת ההקדבה שלי במייל!!)

בדור שלנו, תקשורת בין אישית זה משהו שסוחט הכי הרבה כוחות ואנרגיות... ממילא תעשה טובה... אני מעדיף להגיש בקשה לה'... אבל דרך המייל... דרך הקישור של החנוכיה בצירוף פתק בדרך לבוידיס... אה... אבל אם אתה מתקשר עם בורא עולם דרך המייל של הפתק... אתה מפסיד את המגע המלטף... את החום... התלותיות... את ההכל?? לא... לא תודה... אני לא בשביל זה... תן לי ישועה דרך המשלוח...

על פי זה לראשונה הבנתי פשט בהללו! כל פעם שאני אומר את ההלל השלם ואני מגיע לקטע של "עצביהם כסף וזהב מעשי ידי אדם פה להם ולא ידברו עיניים להם ולא יראו... תמיד אני שואל את עצמי: רגע... ומה עם הגוים בעצמם?? הם עצמם לא יודעים שעצביהם כסף וזהב ועיניים להם ולא יראו ואזניים וכי? מה... זה מידע שרק אני ואתה יודעים אותו? בקיצור: אני בתמימות שלי תמיד הבנתי שהגוי מסכן... הוא קנה אלוהים חדש!! ארוז!! ישר מהניילונים!! ואז כשהוא בא לפתוח את החבילה בשעה טובה... פתאום היהודי הופיע מול הגוי וגילה לו... אל תשאל... הפילו אותך בפח... קבלת חתול בשק... הנה תראה... האלוהים הזה לא רואה... לא שומע... נכה... זה אלוהים מורדם מונשם... תחזיר אותו בחזרה... ככה אני תמיד חשבת...

עד שהשנוב נפל לי האטימון!! לא!! ממש לא!! הכל בסדר!! אין פה שום הפתעות ושום מקח טעות!! הגוי יודע טוב מאוד מה שהוא עשה!! הוא לגמרי עומד מאחורי ההחלטה... בדיוק לזה הוא מתכוין... זה בדיוק מה שהוא רצה... הוא רצה אלוהים חרש אילים...

למה?? מה ההיגיון?? למה גוי מחפש אלוהים נכה??

נו... למה? תגיד אתה... מה... אתה לא מבין למה?? אתה לא קולט שאלוהים שלא רואה ולא שומע זה האלוהים הכי פנטסטי!! הוא שוכב לו בשקט בבוידיס... לא מפריע... לא מערער לך

בחיים... אתה לא צריך לדבר בשקט ובחשש כי בלאו הכי הוא לא שומע... כשאתה עושה שטויות אתה לא צריך להתחבאות כי בלאו הכי הוא לא רואה... (רק זה חסר ללב... שעל כל אחת מהרמויות שהוא עושה לעיקב, פתאום האלוקים נוקש על עול הדלת... ההלו... מה קורה פה? לכן צריך אלוהים כזה שאפשר אפילו לגנוב אותו... העיקר שיהיה בשקט) בקיצור: הגוי מחפש דווקא אלוהים כזה נוח שאפשר לשלוח לו פתקים דרך הבוידיס... שאפשר להסתדר איתו בשלט רחוק... שאני לא אצטרך להגיד לו בוקר טוב בתפילת שחרית ולא צהרים טובים במנחה ולילה טוב במערב... תן לי לחיות... אין לי כח להיות נחמד מול בורא עולם... אני לא רוצה את המסלול **הרטוב** אלא את המסלול **היבשו**... אני רוצה לתקשר עם בורא עולם אבל **על יבשו**!! פתקים... סגולות... ומזים... קודים... לשלוח לו אנשים... להוציא עליו שטורות... נרות... ערביות... ללחוץ עליו עם ברכות של צדיקים... לעבוד איתו עם שלט רחוק... רק דבר אחד לא!! **אל תפגיש אותי מולו פנים אל פנים!!** אני מעדיף את המסלול היבשו!! גם אם הוא מכפיל את המסלול הרטוב בפי שתיים... אני מוכן להתאזר בסבלנות שנה שלימה ולחכות לפתק שיחזור מהבוידיס... אפילו שסידור תפילת כל פה מחכה לו בכל עת ושעה...

טייפ ייד: הגיע הזמן שנדפוק על השלח ונכריז: סטופ!!

'עד מתי תתחמקין הבת השובבה'ד' די להתחמקות!!

מה אבא שבשמים בסה"כ רוצה?? קצת תקשורת בין אישית!! כ"כ קשה לתקשר איתו?? מה זה החסימה הרגשית הזו... לאן אתה בורח... די לקשקושים... די לסחור סחור... הגיע הזמן שנבין שאבא שבשמים זה אלוקים חיים!!! הוא פה!!! הוא אמנם אבא חזק וגדול המגביה לשבת אבל ההלו... המשפילי לראות!!! הוא נמצא יחד איתך בשפל... הוא מכיר אותך טוב... הוא יודע שאתה לא טוב בלנסח משפטים... הוא יודע שכשאתה נבון אתה קצת מגומגם... וזה לא מפריע לו... אתה לא צריך לשחק אותה מולו... אתה יכול לעמוד מולו בגודל טבעי ודווקא ככה הוא אוהב אותך!!! **דלותי ו-לי יהושיעו!!** אתה יכול להיות דלתי וזה לא סתירה שאתה חמוד לו... כבר כתבתי כאן לא פעם: כשהייתי ילד הייתי מנסה לעשות רושם... לעשות כל מיני פרצופים מוזרים כדי להרשים... ואמא שלי הייתה כל הזמן אומרת לי: **תכלו! אתה הכי חמוד כשאתה טבעי!!** המשפטים הכי מתוקים שלך זה דווקא כשאתה אתה!! ואתה אומר מה שאתה מרגיש... ואילו דווקא כשאתה מנסה לעשות רושם ולהביא איזה ביצוע מעניין... דווקא אז אתה נהיה כזה טיפש כזה... מעצבן כזה... איפכא מסתברא... (הוי... כמה שאני מבין את זה היום... היום אני מנסה להסביר את זה לכן שלי...) **הגיע הזמן שובך את זה!!**

אבא שבשמים רוצה אותי לא כי אני מוצלח במיוחד ולא כי יש לי הרבה עצות טובות להחכים אותו... **לא!! הוא רוצה אותי כי הוא אבא שלי**... הוא בסה"כ רוצה את העיניים שלי ממוקדות בו- ישורון!!! הוא רוצה להיות לי לאב ואני אהיה לו לכן ושאני לא אברח ממנו... זה הכל!!!

אז למה למען ה'?? למה לקחת לאבא שבשמים את העונג הזה??

אז נכון שתקשורת בין אישית מול בורא לא מתחילה ונגמרת בפתק... נכון שתקשורת זה לא משהו שלוחצים וזה נוסע... אבל אל תשכח שבינינו... גם הישועה לא מחכה לך בהמתנה מחנוכה שעבר עד זאת חנוכה זה ומזאת חנוכה זה עד. חנוכה הבעל"ט... שום דבר לא עובד בלחיצה על כפתור... גם סגולות לא... סגולות גם לא עושות חיים קלים (למי שכבר התנסה בהם) בקיצור: תקשורת מול בורא עולם זה אומר שיש פה בניה של מערכת יחסים ידימית... פוריה... נושמת... מתפתחת שלב אחרי שלב... אתה לא עומד עם אקדח ויורה בקשות!!! אתה גם לא מקריא שמות של משרד הפנים... **אתה מנהל שיח!!** אתה שופך את הלב... אתה יושב ומספר לאבא שבשמים איך עבר עליך היום... פעם אתה מודה ומשבח... ופעם זה בנימה עצובה ומדוכאת... פעם אחת זה מפגש מוצלח עם הרבה דמעות ורגשות... ופעם אחת זה יבש ורדום... פעם זה בנימה של תסכול ופעם זה באופטימיות... מה שבטוח: **זה חייוני!!** זה לא היכון הכן וצא!! זה לא שלוש ארבע ו...

בקיצור: בחור יקר: צר לי לאכזב אותך... אבל אוטוטו אתה אמור בעזה"ש להקים בית בישראל... ושמע אתה אמור לנהל מערכת יחסים!!! וצר לי להודיע לך שמערכת יחסים זה **דבר היחיד בעולם שצריך לא הצליחו לפתח לו קיצורי דרך ולא שלט רחוק וגם לא מתג...** כיום הרי לכל דבר יש לחצן... לבוילר, לקומקום, למכונת כביסה, ליבוש, לתנור, למיקסר... למפזר חום, לרכב, למזגן... היום הכל עובד עם לחצן שאתה עושה קבעצ' וקדימה... זה נוסע... זה עובד... הדבר היחיד בעולם שנשאר מכני ואין בו קיצורי דרך **זה מערכת יחסים!!** זה הדבר היחיד שנבנה מעקביות של פעם ועוד פעם... יום ועוד יום... נדבך ע"ג נדבך... ולא נותר אלא להשיקע!! לדבר... לשפוך את הלב... ישפוך שיחו... לשוחח עם ה'!!! ולבנות מולו מערכת יחסים עמוקה... פנימית... רגשית...

אי לך ידידי היקר: לא נעים לי לומר אני מאוד שבוילך שהסגולה לא עבדה!!! כי נכון שמאוד רציתי כבר למצא שידוך... אבל תאר לעצמך שהיית מקבל את השידוך שלך דרך הפתק הבוידיס... אתה מתחתן בשעה טובה... ואז מה...? גם לאשתך היית כותב פתקים ושם לה בבוידיס?? ואז אחרי שנה היא הייתה פותחת את זה? תגיד לי: כזו מערכת יחסים רצית לבנות? כזה בית רצית? **עוד בית אחד כזה ואבדנו...** אי אפשר לבנות בית עם חוסר תקשורת עד כדי כך...

אז זהו!!! אתה רוצה לבנות בית נאמן בישראל... וה' גם רוצה... ה' רוצה שתבנה ותבנו יחד איתו את הבית להשראת השכינה... וה' רוצה לתת לך מתנה לקראת הנישואין... בא תתחיל ממני!!! תתחיל לבנות יחד איתי את המערכת יחסים... תתחיל כבר עכשיו לרפד את החיים בקשר אמיתי ורציף איתי ואז אני אתן לך את השידוך שלך!! ושניכם ביחד תבנו מערכת יחסים יחד איתי... שכינה ביניהם...

ואז אנחנו בשיד מזמור תנוכת- הבית לדוד... תפתח את המזמור שיר תנוכת הבית לדוד... תראה איך שזה חי... נושם... לא תמיד זה נחמד... יש רגעים ש"העמדת להררי עוז" ויש רגעים של "הסתרת פניך הייתי נבהל..." אבל זה ביחד עם ה'... זה מול ה'... לבחור במסלול הרטוב... לא במסלול היבש... להאיר לפני ה'... חנוכה שמח.